

Gặp Lại Mẹ Yêu

*Con về thăm mẹ chiều nay
Trưa hè nắng gắt gió lay bên thềm*

*Thời gian vẫn đợi êm đềm
Không gian chia cắt nỗi niềm đông tây*

*Mẹ ơi chắc mẹ cũng hay
Mới ngày hôm đó đã đầy mười năm*

*Con đi vào cõi xa xăm
Bên nhà mẹ đợi từng năm tháng dài*

*Bận lòng mẹ nghĩ tương lai
Con yêu của mẹ có ngày về không?*

*Con nghe em nói từng đông
Mẹ tuôn nước mắt vì mong con về*

*Mười năm xa cách hương quê
Con tuôn nước mắt ngày về mù khơi*

*Bao nhiêu nỗi khổ bên đời
Chiều nay gặp mẹ một trời yêu thương*

*Mười năm nhưng nhớ ly hương
Con về gặp mẹ, mẹ vương lệ nhòa*

*Mẹ ơi mẹ nhỏ lệ sa
Là lòng con hiểu mẹ cha là nguồn*

*Là nguồn suối mát mưa tuôn
Là nguồn vĩnh cửu là nguồn yêu thương*

*Tình thương mẹ tựa trùng dương
Như non cao ngất như đường vô biên*

*Nhiều đêm thao thức triền miên
Giật mình con hỏi mẹ yên giấc nồng?*

*Ngày ngày mẹ vẫn đợi trông
Nhìn con tay bắt mặt mừng mẹ yên.*

Chiều nay sương khói bên thêm
Nhớ ngày tháng cũ êm đềm năm xưa

Con về thì chợt thoáng mưa
Gió nay không lạnh, người xưa vẫn chờ

Mẹ ơi con thoả niềm mơ
Là ngày gặp mẹ giấc mơ đã tròn

Mẹ ơi con vẫn là con
Người con của mẹ vẫn còn như xưa

Chập chờn gió nóng ngừng mưa
Giấc mơ đã thỏa tình xưa xum vầy

Mẹ ơi con của mẹ đây!

Vũ Xuân Minh
(Mười năm gặp lại mẹ – 1995)

Mẹ và Nỗi Niềm

Chiều nay,
Sau giờ tan lễ
Con âm thầm đi về một mình
Con vẫy tay nói chào
Những người giáo dân thân quen
Mà dường như vẫn thấy như là xa lạ
Vì họ không cùng ngôn ngữ
Nên cũng chẳng có chung một cội nguồn
Vì họ không hiểu được lòng mẹ yêu con đến thế nào?
Nên cũng chẳng hiểu được
Tại sao con nhớ thương mẹ - đến vô cùng!

Từ nghìn trùng cách xa
Giữa đôi bờ đại dương mênh mông biên biệt
Từ viễn xứ xa khơi ngút ngàn
Con vẫn luôn hướng về tình mẹ ngóng trông.

Từ những buổi chiều như những buổi chiều nay

Là con thương nhớ mẹ đến vô cùng
Nhớ những lần bên mái tranh chiều xưa
Bên bếp lửa, thơm mùi khoai nướng ngọt ngào
Mẹ con cùng nhau ăn
“Xít-xoa” và nóng bỏng
Mà lòng vui ý nghĩa xum vầy.
Mẹ nhìn con khổ cực tuổi thơ
Mà nước mắt mẹ trào dâng: ngậm ngùi xót xa
Mẹ nói, “Mẹ mong sao con lớn khôn sẽ là linh mục”.

Tuổi thơ lên chín
Con có hiểu gì đâu: lời tiên tri âm thầm của mẹ!
Tuổi thơ lên chín
Con có hiểu gì đâu: tình yêu thương của mẹ
Và ước nguyện xa xăm mẹ có về con!

Mẹ ơi,
Con đã xa rời tình mẹ từ bao năm?
Và từ viễn xứ xa khơi
Con mỗi mong nhớ về
Tình thương mẹ bên mái tranh chiều xưa
Mà lòng dâng lên những nỗi niềm:
ngọt ngào, êm ái, chan chứa làm sao – Tình Mẹ!

Mẹ ơi,
Nơi đất khách quê người:
chẳng ai muốn nghe tâm sự của con
Vì chẳng ai có được lòng kiên nhẫn thăm sâu như mẹ.
Chẳng ai muốn nghe tâm sự của con
Vì chẳng ai có thể yêu con như mẹ.
Chẳng ai muốn nghe tâm sự của con
Vì chẳng ai ngoài mẹ, là khúc ruột nối liền xác thân con.
Chẳng ai muốn nghe tâm sự của con – như mẹ
Vì tâm sự của con chính là chuyện lòng của mẹ.
Mẹ ơi,
Vì chẳng ai yêu con như lòng mẹ yêu con
Nên con nhớ thương mẹ đến vô cùng!

Từ những buổi chiều như những buổi chiều nay
Là con nhớ thương mẹ
Từ những buổi chiều không, mênh mông, cô quạnh
Là con âm thầm mỗi mong
Khát khao được có mẹ ở bên

Khát khao biết mấy cho vừa
Để được nói với mẹ
Những tâm sự sâu kín riêng của lòng mình,
Mà ngoài mẹ ra
Con không tin rằng mình còn có thể chia sẻ được với ai!

Từ những buổi chiều như những buổi chiều nay
Nơi miền đất khách xa xôi
Trong âm thầm cô đơn
Với lời kinh lẻ loi, chấp nhận và hiến dâng
Và bên khung trời chiều mù khơi ảm đạm.
Con nhìn tuyết rơi trắng xoá ngập lối đi về.
Tuyết rơi rơi, như hoa đặng giăng kín khung trời
Là lòng con nhớ thương mẹ, cũng – mênh mông
Như tuyết bạt ngàn – rơi!

Mùa Đông Minnesota, 1998
vũxuânminh

Mẹ Là Tất Cả!

Gởi về cho Mẹ bài thơ
Của Ngày Hiền Mẫu, Mẹ chờ tin con
Thương con tình Mẹ vuông tròn
Tình con thương Mẹ vẫn còn thò ơ!
Mẹ là cả một nguồn thơ
Cho yêu thương chảy bên bờ thời gian
Mẹ là núi thẳm bạt ngàn
Cho yêu thương thắm yên hàn đời con
Mẹ là tiếng sáo véo von
Cho hồn nhạc sống trong con ngày ngày
Mẹ là lời nói hôm mai
Trải lòng con ấm đường dài lo chi
Mẹ là từng bước con đi
Qua bao giông tố sá chi nhọc nhàn!
Mẹ là nắng ấm chứa chan
Cho con giấc ngủ bình an cuộc đời
Mẹ là sức sống muôn nơi
Tình thương Mẹ mãi ru đời thiết tha
Mẹ là biển cả bao la
Cho con trải rộng tình ra muôn trùng

Mẹ là nguồn cội thủy chung
Tình thương Mẹ vẫn bao dung muôn đời
Mẹ là tất cả Mẹ ơi!
Tình thương của Mẹ muôn đời ghi ơn.

Kính dâng các Bà Mẹ còn sống hay đã khuất
Và Mẹ yêu quý của con
Lm. Vũ Xuân Minh
Ngày Hiền Mẫu
May 9th 2010

KHÓC MẸ

(Bài Thơ Không Viết Cạn Lời...)

Con về lại quê hương
Trong đau thương tiếc nuối
Để nhìn mẹ lần cuối
Mẹ yêu của con ơi!
Ôi! đón đau tôi bời...

Ôi! xót xa ngậm ngùi
Ôi! đau thương lệ rơi
Con mất mẹ thật rồi
Mẹ yêu, mẹ yêu ơi!
Con mất mẹ thật rồi.

Như trời đổ cơn giông
Như bão nổi trong lòng
Con nghe mẹ đi mất
Mẹ ơi! Mẹ yêu ơi!
Mẹ về với bụi đất
Về với Đấng Tác Sinh.

Nước mắt cứ rơi rơi
Như lá rụng về cội
Tình yêu thương sao vội?
Chấp cánh bay về trời
Để đời con đơn côi.

Như muôn triệu vì sao
Bay khắp nẻo tinh cầu

Như sóng trôi dạt dào
Đi vào lòng biển sâu
Tình mẹ, con dâng trao
Về Chúa, về trời cao.

Như lá úa thu rơi
Bay khắp nẻo đường trần
Như con nước xa dần
Trôi về cõi bao la.
Ôi con nước lan ra...

Tình mẹ cũng bay xa
Cho lòng con buốt giá
Con yêu mẹ đậm đà
Và lòng con ngậm nga
Phúc âm: Tình yêu mẹ.

Mẹ yêu, mẹ yêu ơi!
Con mắt mẹ thật rồi
Mẹ đi về bên Chúa
Như chết đi hạt lúa
Trở bông bên kia đời.

Dù bao phen lá úa
Vẫn thấy Chúa tin yêu
Dù giữa biển mênh mông
Vẫn hoài mong tình mẹ!
Dù đau thương muôn chiều
Vẫn nhớ thương mẹ nhiều.

Bài thơ con viết vội
Ca ngợi mẹ nhân từ
Tình yêu thương hấp hối
Đi vào cõi thiên thu.

Mẹ về bên Chúa thiên đình
Lòng con mơ tưởng, mẹ tình thiên thu
Mẹ qua kiếp sống phù du
Bên tình Chúa gọi, ngàn thu mẹ về.

(Viết bên quan tài mẹ yêu, lúc 2 giờ khuya, đêm 04.9.17)